

R E G É L Ő.

PESTEN Vasárnap Május 12^{kén} 1833.

Megjelen társával együtt hetenkint kétszer Vasárnap és Csütörtökön.
Évnegyedi díjja helyben 1 ft 36 kr boritéktalanul; postán 2 ft ezüstben.
Három évnegyedre helyben 4 ft 48 kr; postán 6 ft.

A Z E L Ő F I Z E T Ő S Z É P N E M .

Damaszkin Katalin, özv. Gyika Jánosné.
Kállay Therézia, Eördög Aloizné.
Papp Johanna kisassz.
Reviczky Judith, Mailáth Károly grófné.
Thúry Emerentia kisassz.

I. T Ő R T É N E T É S E L B E S Z É L L É S .

A² j e g y - g y ű r ű. (Folytatás.)

„Hála az egeknek, — viszonzá a² báró, hogy éppen ezen tekintetre nézve érzem hű szivemben uraságod kívánságai teljesítésére a² legbiztosabb kezeséget. Eddigi tévedéseim — —“

„Engemet — szóll az óbester — a² közelebbi hetekben igen szorgalmas nyomozásokra vezettek, mellyekre a² bárónak Celiciám szeretetét szembetűnően kereső czélja mellett köteleztettem. Ezen nyomozásaim fogamatja sokkal kedvezőbb, mint ama hir, mellyet a² bárónak fiatal könnyelműsége vont maga után. Kétségen kívül látszik lenni, hogy a² báró azon gondolattal indult-ki gondatlan szaguldozásaira a² szerelem térébe, hogy egy fiatal, éltét izlelő embernek az volna rendeltetése, hogy az asszonyok vizeszségét hasznára fordítsa, s olly személyeket csaljon-meg a² hűség leplével, mellyektől hasonlóan hűséget remélni nem lehetne. Azonban minden tudakozásaim után azt tapasztaltam, hogy a² báró az ártatlanság szent nyugodalmát soha sem háborítá.“

Hogy ez soha se történt, a² báró azonnal nagy hevesen az egeket hívá bizonyságul.

„De vallyon, — folytatá az óbester, — vallyon a² legboldogabb házasnagnak egyformasága elfelejteti-e majd a²

bárával ama csalóka mulatságokat, mellyeknek lemondása nélkül beldög házas élet nem-is gondolható?“

„Tisztes férjfiú — felel a' báro — rég meg fontolám már azon viszonyzatot (Verhältniss), melly mostani legbelsőbb vágyam tárgya lett, 's ama czáfolhatlan igazságra jutottam, hogy az ember rendeltetése csupán csak abban teljesezhetik tökéletesen. Csak a' felől estem kétségbe, hogy nem fogok találhatni valósággal olly személyt, millyen kívánt egyesülésemre szemeim előtt lebegett. Egészen remélettlen égi kegyelem gyanánt jelent-meg azonban nekem Celicia. Már ezen megkérésem módja-is megigazolja szavaimat, mellyeket ügyem valódi megfontolása 's az asszonyokkal volt és mostani összeköttetésem különbözése felől ejtettem. Asszonyi szivek után tett fáradozásim soha sem jutának ama pontig, mellytől azokat most kezdem. A' nélkül, hogy Celiciának leg kisebb vallomást tettem volna, a' jó formán elavult utra fordulok, midőn ötet elsőben-is édes anyja, 's gyámatyjától kérem-meg.“

„Tehát már beszélt a' tanácsosnéval? Milly reménnyel biztatta a' bárót?“

„Horsten asszonyság mindent óbester ur határozatjára utasított.“

„E' szerint, — mond a' gyámatya — annyival kevésbé bocsáthatom-el a' bárót tagadó felelettel, mivel tudom, milly nagyon tetszik a' báró ángyomnak. — De bezeg, — hozzá teszi mosolyogva, — még a' fő dolog hibázik. Mert mit használ leg jobb akaratom-is, ha talán majd Celicia maga ellenkezik a' báró ajánlásával?“

Noha Tangern ez iránt imádottja szivét szóval eddig ki nem kémlelte, de a' most elsült lépést semmi esetre se bátorzkodott volna tenni, ha a' leányka' viseletéből személye iránt nem következtetheti vala szivének bizonyos megnyerhetését.

Tangern bizodalma nem csalatkozott. Életének leg főbb pillantatja volt, midőn megkérvén a' leányt Celicia arcán a' hajnali piroság idvezülő fénye ömlött-el, 's azután földre süttött szép szeme egyetlen rövid pillantást vetvén mátkájára elragadó bájjal rebege e' szokat: „Tied vagyok!“

Az eljegyzést hirdető levelek a város finom köreiben mintegy lázzadást okoztak. Sajnálkoztak Celicián, valamint a vőlegényen. Sokan majd amazt, többen inkább emezt örültnek tartották remélettlen lépése miatt. Mindent, mit valaha hibásan követett el az asszonyokon, egyszerre vettek-elő a felejdékenységből, 's minden gondatlan tetteire sok elménczséggel nyomták a legfeketébb gonoszság bélyegét.

Illy nemű előterjesztésekkel halmozott névtelen levelek jöttek egymás után az óbester, örömanya, 's a' boldog menyasszony kezeibe. De mind ezeket már megelőzték a bárónak ön magát vádoló vallomásai, 's ezután felvilágosításai megerőtleníték minden reá fogott vádokat, 's a veszélyt támasztani akaró hiú igyekezeteket.

Mind a' mellett is azonban az óbester nem mulasztá-el az egybekelés reggelén a' bárót még egyszer négy szem közt komolyan emlékeztetni kötelességeire 's a' következésekre, ha talán előbb utóbb azok ellen cselekednék.

5.

Az új házaspárnak valóban paradicsomi élete volt. Tangern meg győződvén annak igazsága felől, hogy a' leg nagyobb földi boldogság csak a' leg egyszerűbb viszonyzatokban található, majd sajnos mosolygással, majd meghatározott utálattal tekintett ama céliránytalan hánykódásokra, mellyek őtet a' természet szívéből olly sokáig távoztatták, sőt maga magával a' szédítő mulatságok és szemfényvesztés körében ellentiségbe hozták. A' rétek fénye, a' fák gyengéd zöldje, a' pacsirták és fülemülék éneklése iránt valódi érzelmet még csak ezen tavaszban kezdett tapasztalni, mellyet t. i. egészen a' falun töltött. A' Boldognak lelki szeme előtt a' természet leg édesebb titkai fejlenek ki, 's midőn gyakran különféle nehezségek és nyugtalanságok után lakhelye dombjainak egyik legfőbb pontjára ment-fel, 's onnan Celicia vállát körül karolva a' folyamra letekintett, és a' lángolva lenyugvó nap sugarai, a' házak ablakairól csillámló világok, az ellenben álló bitoros hegyek vissza verődött színeik miatt káprázó szemét hitveséire fordítá, melly az övét már csak lesni lát-szatott, 's Celiciának kék menyei pillantásában megengesz-

telődve 's meg nyugodva látta maga előtt ön lelkének jobb részét, akkor minden földi jót semminek se tartá, kivévén a' szerelmet 's annak egy eleven bizonyosságát, melly szerencsét már-is lehetett néki remélni.

A' lelköket erősen egybekötő lánczban nyájasan eltelt nyár vége felé már igen közelített ama reménység teljessége. A' városba mentek tehát ismét. Horsten asszonyosság és az óbester, kik nyáron által több izben személyesen bizonyosokká tétettek a' házas pár valódi megelégedése felől, annak téli lakását kívánsága szerint igyekeztek elintézni. Tangern és hitvese falusi viszonyzatjok és szokásaik egyszerűségét a' fő városban-is törekedtek folytatni. Hogy pedig kevés barátokkal fel ne hagyattassék 's el ne mulasztassék ugyan a' társalkodás, de a' társaságos öröm igen szoros korlát közé szorítottassék, mellyet ne hogy a' körülmények miatt tágabbra kellessék oldozni, a' báro kívánságára kisebb terjedésű lakás kerestetett számukra, 's találtak-is olyant, melly céljoknak jobban már meg nem felelhetett volna.

Ebben folytatók ők egész kedves falusi életmódjokat, rajta csak kevéssé tágitván; nem gondoltak az embereknek ítéletökkel, melly annyival könnyebben jutott fülökbe, mivel ismerőseik előtt annak alaptalansága tudva volt.

Ezek a' fiatal pár vissza vonulását csupa fitogtatásnak tartották: majd ismét természetesen találák azt ama gyengeségek miatt, mellyek a' menyecskét a' társaságban okvetetlen nevetség tárgyává tették volna. Mások ismét a' nagy világtól történt meg válásukat könnyen magyarázható szerelem féltésnek tulajdoníták, minthogy a' menyecske, belső és külső tulajdonságainak hiánya miatt aggódván, mindenféle szerencsés vetélkedő társnéra akadhatna, kivált olly férje mellett, kiben hitvesének csekély becse nehezen hozhatta felelőkönyvességbe az előtti mesteri módon üzött csabítói tehetségét. *(Polyt. k.év.)*

II. O R S Z Á G I S M E R T E T É S.

T i v o l i. *(Végzet.)*

A' berlini azonban egészen más; 's mivel e' városnak környékén kevés a' szép mulató hely, kedvesebb a' Berlinieknek kopár és homokparti Tivolijok, mint a' Párisiaknak az említett árnyékos és gyönyörűségekkel szolgáló kertjek,

mert ezeknek annál szebb helyök-is van. Azonban Berlinnek még-is érdekes a' Tivolija. Hogy is ne lenne?! Laposan fekvén a' város csak a' Tivoli ama hely, honnan gyönyörűn terülve fekszik a' vissza néző előtt a' nagy körületű város. Itt a' Tivoli nem régi; 's részei im ezek. Egy nem régiben ültetett kertnek nyugoti részén van egy épület, melly olly tágas, hogy akármelly nagy társaságot magába fogadhat. Csinoságával megelegedhetni. Északi szárnya, melly a' városra tekint, egészen üvegből van, hogy a' városra látás annál szabadabb legyen. Az épület előtt van egy kerek sebes kocsizó hely, mellynek elintézését alkotója nagyon-is tudta alkalmazni a' mulatók inyökhez. Leg érdekesebb itt ama vasból öntött oszlop, mellyre az utolsó franczia háborúban elesett jeles burkus vezérek, egész élt nagyságukban vasból öntve vannak helyeztetve. Ezen oszlopnak goth alkotása nagyon hasonlít a' Bécs melletti hegyen álló ugy nevezett Kereszt melletti fonóné (Spinnerin am Kreutz) szép emlék oszlopának formájához. Sőt a' kilátás-is innen szinte olyan, mint ama bécsi hegyről, 's az utazót, ki ezen állóponton találkozik, csak annak tudása emlékezteti, hogy nem Bécsre, hanem Berlint látja, ha észre veszi, hogy Berlinnek kisebb terjedése és szebb elterülése van, 's hogy az német országnak nem első, hanem második városa.

A' bécsi Tivoli félórányira van a' fő várostól Felső Maidling helységnek délnyugoti szélén, mellyet Schönbruntól csak a' kocszi ut választ el. Ezen mulató kert 1830-ban nyitattott meg. Az előtt csak egy dél felé emelkedő dombon pusztta kert volt, most már felső részén egy pompás épület áll, mellyben nagy szála, több csinos vendéglő szobák, 's az épület lapos tetejéről Bécsre 's vidékeire gyönyörű kilátás van. A' kertben, mellynek ültetvényei mind eddig fiatalok, szép angoly parthiák, utak, szökő artézi kutak készültek; ama nagy épület előtt pedig a' sebes csuszató hegy (Rutschberg) majd olly formán, mint Pesten a' város erdejében, csak hogy amott nem fut-le a' kis kocszi egyenesen, mert a' pálya gömbölyegen készült, és a' domb majd fel majd ismét lehajol, 's még-is a' kis kocsik sebes futásban levén magok erejükből a' változó domb területén

fel és ismét leereszkednek. Tavasztól fogva késő őszig hetedszaka több ízben estve meg világosittatik a' kert, benne tüzjátékok adatnak, 's egy vagy két váltó forintot fizetvén a' bemenetelért számos Bécsiek izlelik benne a' szabad jó levegőt, és a' természet szépségét. Illyenkor pedig többnyire a' híres Strauss jeles muzsika orchestrája szokta a' köz mulatságot nevelni.

Pesten a' fehér hajó vendégfogadása és kávésa-is fel kapta szinte 1830-ban a' Tivoli nevet. A' ház udvarában t. i. a' kávé ház mellé deszka 's faoszlopokból földszint, és egy emeletre csinos ebédlő szobákat építettett, mellyeknek udvarra szolgáló oldalaik csupa ablakokból állanak, 's e' helynek Tivoli nevet adott. Ennek csinos el rendeltetése, 's az ügyes szolgálat azóta számos vendégeket gyűjt oda, kivált az első emeleti szobából a' miveltebb társalkodók soha se fogynak-el. — Ezekből láthatja a' gondolkodó olvasó mennyire hasonlitanak eme mesterséges Tivolik a' természettől képzett olasz Tivolihoz.

III. JELES MONDÁS.

Boldogító Szépnem.

A' szépnem bájai életünk hajnalát második paradicsommá teszik; az ő ápoló, tápláló kezei, hű gondoskodása, álhatatos szeretete aggkorunknak istápjá, 's alkonyunknak esti pirosága. Nála nélkül életünk csak magános, zivatáros, csillag, világosság 's barát nélküles éj, 's akkor egyebet nem ohajtunk, mint hogy mennél előbb örökre elszenderedjünk.

M a h l m a n n.

IV. K Ö L T É S Z E T.

A' k ö n n y.

Sirva lép az ember e' téres sikságra,
 Sirva köszönti-meg jó anyja ölét,
 Sirá n k o z v a tekint a' bajos világra
 Sors terhe évekig nyomja kebelét.
 Tű r, szenved, 's ha földi céljára juthatott,
 A' halálnak nyila rajta-is áthatott,
 Küszködve lép-le e' földi térérről,
 'S reszkető k ö n n y gördül bádgyadt szemérről.
 Könnyen sir az asszony szelid kegyes szeme,
 Ha fájdalmas érzés terhelé szivét,
 Mint Tokajnak teljes érett szőlőneme
 Könnyen csurgatja arany nektarnedvét.

De a' férjfit előbb fájdalom alázza,
 Büszkeségét terhes keserv zabolázza,
 Mig ellankadt lelke, győztes bújában,
 Enyhülést lelne a' könnyek árjában.

A' kétségbe-esés setét pillanatja
 Hijában küszködik jótékony könnyért,
 Holott a' vad szívnek panaszos szózatja
 Nemes fájdalomra könnyen vissza tért.

Könnyek borítják-el bádgyadt szemünket,
 Menyei ihlettel csalogatnak minket,
 'S újra veszünk részt enyhítő érzésben,
 Mert ismét bizunk a' kegyes Végzésben.

Minden gond, melly terhelt szívünk meg indítja,
 Legyen az bár csupa földi kívánság,
 Minden szenvedély, melly lelkünk felbuzdítja,
 Szülje bár azt a' setét hatalmaság,
 Meg engesztelődik könnyek hullajtása
 Által, mellynek égből tompa visszhangzása
 Hallatszik; így tanít a' szent természet,
 Mellyből még a' szent könny el nem enyészett.

Mi nagyobb ez alsó világon a' könnynél,
 Melly az ajtatóság szelid adója?

Látsz-e felségesbet, szebbet a' könny-cseppnél
 Mellynek szánakodás kegyes nyújtója?

A' könny, mellyel minket hálás szív halmoza,
A' könny, melly jó tettért köszönve áldoza,
 Tüzesebben csillog a' koronánál,
 Tisztábban a' földnek szép aranyánál.

Lemondhatnánk-e mi a' legkedvesebről,
 Melly silány éltünket boldoggá tette?

Elszívelhetnők-e, ha pályánk térééről,
 Mellyre szép rózsájit öröm hintette,
 Rögtön ragadja-el a' sors bálványunkat?

Ha csak meg nem szánván Isten fájdalomkat
 Enyhítő balsamot nem hint sebünkre,
 'S elvátáskor könnyet gyász-keservünkre.

A' könny szent jusait azért tiszteljétek,
 Ha szemből gördülni ti azt látjátok,
 Majd az emberiség koszorút füz néktek;
 'S ha amott a' bíró előtt állotok,
 Hidjétek, hogy a' könny, melly itt hull szemükből
 Nem fog kihagyatni vádló bün-könyvükből,
 Értünk szóvalan könny fog esedezni,
 'S jutalmas viszonzást nekünk szerezni!

V. VILÁGI TELEGRAF.

Hoszú élet. Cork-ban nem régiben halt-meg **P y n e R o b e r t** 112-ik esztendejében. Lelki 's testi erővel birt utolsó pillantásáig; halála előtt 2—3 hónappal még naponkint 26—30 angoly mértföldnyi sétalovaglást tett.

Lófuttatás Austriában. Az utolsó simmeringi lóversenyzés Máj. 3-án ment végbe négy futtatásban. 1-ör nyertes volt **M y l a d y**, **Harrach** gróf lova, meg nyere a' már tavali is birtokába jutott 140 arany értékű billikomot. — 2) **Gildroy**, **Hunyady József** gróf lova nyert egy ezüst billikomot 's 80 aranyat. — 3) **Fair Duchess**, **Nádasdy Tam.** gróf lova nyert 30 aranyat. — 4) **Massaniello**, **Clary** herczeg lova nyert 150 aranyat.

Náthahurut Londonban. Midőn Bécsben a' mult Apr. 25-én csupán a' karinthiai kapu melléki színház személyei közül 78 fekvék betegen a' nátha hurutban, 's ama hónap végén azon intézetben, hol a' bécsi Magyar Kurir nyomtattatik, annyi nyomtató legényt nyomott-el az influenza, hogy az említett ujság levél olvasóinak csak fél iv küldethetett: Apr. 18-ról szóló levelek szerint Londonban-is annyi náthahurutos beteg volt, hogy már 17-én a' **Drurylane**, **Operák**, **Covent-Garden**, és **Strand** theatrumát néhány napra be kellett zárni. A' törvényszékek ülései félbe szakasztattak, mivel azokban az esküdtek roszul lettek. — A' híres szabók legnagyobb zavarodásba jöttek, mivel legényeik majd valamennyin betegen feküdtek, holott a' leg közelebbi királyi udvarlás (**Lever**) napjára több új ruhákat kellett vala elkészíteniek.

VI. NEVETTETŐ PILULÁK.

„Miért sós a' tenger?“ kérdé egy kőmiveslegény bajtársát a' korcsmában, tele töltött poharát kezében forgatván. Azért felele az, „mert sókut van benne.“ — „Nincs eltalálva“ mondá az első diadalmasan mosolygva, „hanem azért hogy sóba pátzolt heringek uszkálnak benne.“ (Ezen apróság édesen emlékeztet azon vig estvére, mellyet, **Just Comicus** e' darabban „*Das Fest der Handwerker*“ a' pesti publicumnak a' német játékkörön nem régiben szerzett).

„Párosan menjetek akasztó fára valók!“ rivalkoda egy iskolamester tanítványira ezüst gombos nádpalczáját feléjük billentvén. Tanítványinak egyike páratlan maradván mesteréhez méne mondván: „én kegyeddel megyek hát.“ **E. Emil.**

Visszás rejtvény. (Palindrom).

Előlről hátulról egyiránt olvasnak,
Nevem a' főzime egy folyó írásnak,
Pedig a' szárnyasok uroknak tartanak.

Előbbi rejtvény: Ö v.

Szerkezi **Róth K r e p f G á b o r**, halpiarcz 86. szám.

Nyomt. **Trattner-Károlyi**, urak utszája 612.